

М. І. Ворона,
здобувач кафедри державного управління і місцевого самоврядування
Одеського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України

УДК 342.717:378.014+351.756 (477)

СУЧАСНИЙ СТАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМЦІВ В УКРАЇНІ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Представлено огляд сучасного стану процесу навчання іноземних студентів в Україні, зокрема увагу акцентовано на його організаційно-правовому забезпеченні. Окреслено коло основних учасників процесу, узагальнено та представлено хронологію прийняття нормативно-правових актів, що регламентують надання освітніх послуг іноземним громадянам та забезпечують умови їх перебування в Україні.

Ключові слова: процес навчання іноземних громадян; іноземні студенти; нормативно-правове забезпечення навчання іноземних громадян.

Правове регулювання сфери освіти в Україні — це сукупність правових засобів, за допомогою яких держава здійснює правовий вплив на суспільні відносини в освітянській галузі. Мета правового регулювання сфери освіти — забезпечення безперешкодного руху інтересів громадян на освіту. Сьогодні тенденції розвитку освіти визначаються в першу чергу на законодавчому рівні. Формування достатньої і прогресивної законодавчої, іншої нормативно-правової бази освіти є одним з основних факторів, які можуть забезпечити можливість реалізації прав громадян на освіту. Тому прийняття достатньої, дієвої законодавчої бази галузі освіти, своєчасне внесення змін у діючі закони, а також реалізація вже прийнятих законів — актуальне, важливе і надто складне державне завдання [1].

Особливого значення для України в умовах поширення глобалізаційних процесів набуває надання освітніх послуг громадянам інших країн. Міжнародний обмін студентами був започаткований ще за часів Радянського Союзу і поступово перетворився у потужний економічний, політичний і культурний фактор того часу, з яким неможливо було не рахуватися в однаковій мірі як країнам-замовникам, так і країнам, які виконували це замовлення. Проте отримання Україною незалежності вимагало створення нової системи управління процесом навчання іноземних студентів, що вимагало розробку та затвердження правових норм, створення відповідних органів влади та наділення їх спеціальними функціями. Впродовж 20 років в Україні було сформовано правове поле у сфері навчання іноземних студентів, але вимоги часу потребують постійного удосконалення тих чи інших правових норм, що дозволить забезпечити отримання належних освітніх послуг іноземними студентами [2].

Питання становлення і розвитку системи підготовки фахівців для зарубіжних країн складають предмет досліджень багатьох вітчизняних науковців. Аналіз таких досліджень свідчить, що основну увагу вчені звертають на методику викладання іноземних мов (А. Миролубов, Є. Пасов, С. Фоломкіна, Л. Черноватий), зокрема російської (української) мови як іноземної (Т. Вишнякова, Т. Капітонова, В. Костомаров, О. Митрофанова, О. Щукін, Х. Бахтіярова), дидактичні основи підготовки іноземних студентів у вищих навчальних закладах (О. Суригін,

А. Нікітін, А. Бронська), адаптацію іноземних студентів (М. Іванова, Н. Титкова, С. Шатілов, І. Ширяєва, Т. Чернявська та ін.). Більшість досліджень також спрямована на пошук оптимальних форм і засобів навчання, шляхів активізації навчально-пізнавальної діяльності іноземних студентів, на розробку інтенсивної системи навчання, вибір засобів підвищення ефективності навчального процесу, методику кількісної оцінки результатів навчання (В. Безрукова, О. Горошенко, Л. Карпенко, К. Колодяжний, О. Лазарева).

Водночас майже відсутні публікації з проблематики організаційно-правового забезпечення системи державного управління процесом навчання іноземних студентів в Україні. Які нормативно-правові документи визначають напрямки розвитку цієї сфери, чим регламентуються повноваження органів влади і які структури задіяні в процесі підготовки іноземних студентів? Саме відсутність цілісного уявлення про функціонування державної системи навчання іноземних студентів і обумовлює потребу в дослідженнях, які дадуть змогу відповісти на поставлені вище запитання. Оскільки будь-яка система управління містить у собі низку різноманітних механізмів взаємодії між елементами, то у цій статті ми звернемо увагу на організацію та правове забезпечення процесу навчання іноземних студентів.

Метою статті є визначення сучасного стану правового та організаційного регулювання процесу освіти іноземних студентів в Україні. Для вирішення поставленої мети було визначено такі завдання:

- з'ясувати рівень правового забезпечення організації навчання іноземних студентів в Україні на підставі аналізу нормативно-правових актів;
- визначити основних учасників організації процесу навчання іноземних студентів в Україні ;
- на підставі отриманих результатів визначити напрями подальших досліджень у цьому напрямку.

Незважаючи на те, що Україна успадкувала досить розвинену радянську освітянську інфраструктуру, виникли проблеми в галузі освіти під час розбудови самостійної незалежної держави. Важливою складовою процесу державотворення постало завдання формування власної освітянської політики з підготовки іноземних студентів. Намагаючись зрозуміти сучасну систему підготовки іноземних студентів, спробуємо для початку з'ясувати, в якому правовому полі вона функціонує. Для цього за результатами вивчення правової бази упорядкуємо в хронологічному порядку нормативно-правові акти, що визначають організаційні питання у сфері підготовки іноземних студентів в Україні (див. табл. 1).

У результаті вивчення нормативно-правових документів, було встановлено, що у перші роки незалежності України більшість правових норм у сфері освіти регламентувалося законодавчими актами Української соціалістичної республіки. Так, наприклад, ст. 64 Закону УРСР "Про освіту", прийнятого у 1991 році і чинного в наш час, в рамках міжнародного співробітництва у державній системі освіти навчальним закладам, науковим, науково-виробничим установам системи освіти, органам державного управління освітою надається право укладати договори про співробітництво, встановлювати прямі зв'язки із навчальними закладами, науковими установами системи освіти зарубіжних країн, міжнародними організаціями, фондами тощо відповідно до чинного законодавства України [3].

У 1993 році постановою Кабінету Міністрів України було затверджено Державну національну програму "Освіта" ("Україна ХХІ століття"), в якій були визначені пріоритетні напрями розвитку міжнародного співробітництва у галузі освіти, а саме:

- створення та впровадження довготермінової програми міжнародного співробітництва в галузі освіти, що передбачала б можливість навчання громадян України за кордоном, широкий обмін учнями, вчителями, студентами, курсантами, слухачами, аспірантами, докторантами та науковими працівниками;

Таблиця 1

**Хронологія становлення нормативно-правової бази
в сфері підготовки іноземних студентів в Україні**

Рік	Вид документа	Назва	Видавець	Статус
1991	Закон	Про освіту	ВРУ	чинний
1993	Постанова	Про Державну національну програму "Освіта" ("Україна XXI століття")	КМУ	чинна
1993	Постанова	Про навчання іноземних громадян в Україні	КМУ	чинна
1993	Наказ	Про затвердження умов прийому на підготовчі відділення при вищих навчальних закладах України	МОН України	чинний
1993	Наказ	Про навчання іноземних громадян	МОН України	чинний
1994	Закон	Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства	ВРУ	втратив чинність у 2011 р.
1996	Закон	Конституція України	ВРУ	чинний
1996	Постанова	Про надання медичної допомоги іноземним громадянам	КМУ	втратила чинність у 2011 р.
1998	Постанова	Про затвердження Положення про прийом іноземців та осіб без громадянства на навчання до вищих навчальних закладів	КМУ	чинна
2002	Наказ	Про затвердження Положення про порядок видачі студентського квитка іноземця	МОН	чинний
2003	Наказ	Про затвердження Порядку набору іноземців на навчання в Україні	МОН	чинний
2006	Наказ	Про вивчення української (російської) мови іноземними студентами та аспірантами	МОН	чинний
2011	Постанова	Про затвердження Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України	КМУ	чинна

- впровадження контрактної системи обміну педагогічними і науковими працівниками;
- забезпечення правового та економічного захисту фахівців, які від'їжджають у закордонні відрядження;
- переведення підготовки та перепідготовки фахівців для зарубіжних країн на контрактну, валютну та компенсаційну основи;
- організація курсів, шкіл, семінарів, олімпіад тощо для іноземних громадян на комерційних засадах у різних галузях науки, техніки та культури;
- вдосконалення нормативно-правової бази, яка забезпечувала б центральним, регіональним і місцевим органам управління освітою, навчально-виховним закладам і науково-дослідним установам можливість самостійного визначення форм і методів міжнародного співробітництва;
- впровадження у галузі освіти системи інформаційного забезпечення міжнародного співробітництва, створення банку даних та інформаційної мережі між навчальними закладами України і зарубіжними країнами;
- створення із зарубіжними країнами спільних центрів освіти, а також підприємств, фірм та тимчасових науково-дослідних колективів, технопарків і консульських центрів;
- укладання міжнародних угод щодо нострифікації дипломів, атестатів та інших документів про освіту і кваліфікацію спеціалістів та робітників [4].

З усіх задекларованих у Державній програмі пунктів на теперішній час переважна більшість з них виконана, але сьогодні в окремих випадках потребують корегування окремі нормативно-правові акти, що приймалися ще у 90-х роках минулого століття.

Умови навчання іноземних громадян в Україні закріплені у Постанові Кабінету Міністрів України від 26 лютого 1993 р. № 136 “Про навчання іноземних громадян в Україні”, де зазначається, що з 1 березня 1993 р. підготовка фахівців для зарубіжних країн у навчальних закладах України здійснюється за міждержавними угодами України з іншими країнами, а також угодами міністерств, відомств, навчальних закладів України, що укладені з органами управління освіти, організаціями та фірмами інших країн. На Міністерство освіти було покладено такі завдання: координація роботи міністерств, відомств і навчальних закладів з питань підготовки фахівців для зарубіжних країн; розробка та затвердження нормативних та інструктивних документів щодо умов навчання іноземних громадян в Україні з відповідним погодженням цих документів з Міністерством фінансів, Міністерством економіки та Міністерством закордонних справ України; здійснення обліку міжнародних угод, договорів і контрактів про підбір і підготовку іноземних громадян [5].

Також цією постановою було рекомендовано міністерствам, відомствам і навчальним закладам передбачати при укладанні угод (договорів, контрактів) компенсацію за навчання іноземних громадян у вільно конвертованій валюті відповідно до курсу долара США у розмірі не менше ніж:

— на підготовчому факультеті (відділенні) — одна тисяча доларів США на рік;

— на основному факультеті — 1,5 тис. доларів США на рік;

— навчання в аспірантурі та стажування — 2,5 тис. доларів США на рік;

— підвищення кваліфікації — 300 доларів США на місяць [5].

Наказом МОН України від 22 вересня 1993 р. № 353 були затверджені умови прийому на підготовчі відділення при вищих навчальних закладах України [6]. Підготовчі відділення є структурними підрозділами вищих навчальних закладів і створюються згідно із Законом України “Про освіту”. Підготовка громадян зарубіжних країн здійснюється відповідно до Наказу МОН України від 21 квітня 1993 р. № 106 “Про навчання іноземних громадян” [7].

Прийняття у 1994 році Закону України “Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства” ст. 14 визначило право на освіту іноземців та осіб без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також тим, яким надано статус біженця в Україні. Іноземці та особи без громадянства, прийняті до навчально-виховних закладів України, мають права й обов’язки учнів і студентів відповідно до законодавства України [8].

Прийнята у 1996 році Конституція України, визначаючи правовий статус іноземців, ст. 26 закріпила правову норму, яка визначає, що іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими ж правами і свободами, а також мають такі ж обов’язки, що і громадяни України, за винятками, встановленими Конституцією, законами чи міжнародними договорами України [9].

Постановою від 17 вересня 1996 р. № 1146 були визначені умови надання медичної допомоги іноземним громадянам, порядок надання яких був удосконалений Постановою Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 р. № 667 “Про затвердження Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України”. Згідно з цим Порядком іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України (далі — іноземці та особи без громадянства), медична допомога, в тому числі екстрена, надається за плату, якщо законодавством або міжнародними договорами України не передбачено інше. Іноземці та особи без громадянства

можуть звернутися по медичну допомогу, в тому числі екстрену, до будь-якого державного або комунального закладу охорони здоров'я. Медична допомога надається іноземцям та особам без громадянства відповідно до вимог, установлених законодавством України, в тому числі щодо застосування методик діагностики, лікування, лікарських засобів. Під час надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства застосовуються форми медичної документації та звітності, встановлені Міністерством охорони здоров'я України. Кожен випадок надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства підлягає обов'язковій реєстрації в тому закладі охорони здоров'я, який її надав [10; 11].

Постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 1998 р. № 1238 було затверджено Положення про прийом іноземців та осіб без громадянства на навчання до вищих навчальних закладів [12]. Прийом іноземців на навчання здійснюється на підставі міжнародних договорів України; загальнодержавних програм; договорів, укладених вищими навчальними закладами з юридичними та фізичними особами. Загальна схема процесу прийому на навчання іноземних студентів представлена на рис. 1.

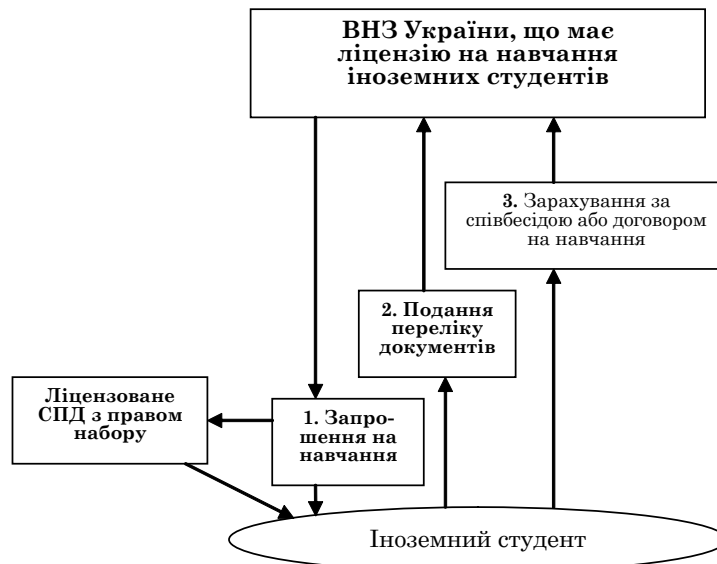

Рис. 1. Схема процесу прийому на навчання іноземних студентів

Іноземці подають до вищих навчальних закладів такі документи:

- а) анкету встановленого зразка;
- б) копію документа про освіту та одержані з навчальних дисциплін оцінки (бали);
- в) документ про відсутність ВІЛ-інфекції, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України;
- г) медичний сертифікат про стан здоров'я, засвідчений офіційним органом охорони здоров'я країни, з якої прибув іноземець, і виданий не пізніше ніж за два місяці до від'їзду на навчання в Україну;
- д) страховий поліс з надання екстреної медичної допомоги (крім іноземців, які прибули з країн, з якими укладено угоди про безоплатне надання екстреної медичної допомоги);
- е) копію документа про народження;

е) 6 фотокарток;

ж) зворотний квиток з відкритою датою повернення на батьківщину терміном до одного року.

До аспірантури і докторантури, крім зазначених документів, іноземці подають також інші відповідні документи в установленому порядку. Водночас зазначені в підп. "б", "г", "е" п. 5 цього Положення документи повинні бути засвідчені відповідно до законодавства країни їх видачі та легалізовані у встановленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України [12].

Зарахованим на навчання іноземцям видається студентський квиток. Зразок і порядок видачі студентського квитка визначаються Міносвіти за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України. Вищий навчальний заклад, який здійснює прийом іноземців на навчання, несе відповідальність за своєчасне оформлення документів на право їх перебування в Україні. Міносвіти веде облік усіх іноземних студентів, які навчаються в Україні. Форма та порядок звітності вищих навчальних закладів щодо навчання іноземних студентів встановлюються Міносвіти. Інформація про іноземних студентів подається вищими навчальними закладами до Міносвіти 1 грудня та 30 червня. Контроль за набором та прийомом іноземців на навчання здійснює Міносвіти.

Вищі навчальні заклади, які мають дозвіл (ліцензію) на провадження відповідної освітньої діяльності, а також суб'єкти підприємницької діяльності, які мають свідоцтво на право набору іноземців, здійснюють набір іноземців на навчання у порядку, встановленому Міносвіти. Видача іноземцям запрошень на навчання здійснюється Міносвіти, а також вищими навчальними закладами у порядку, встановленому Міносвіти. Для в'їзду в Україну у період з 15 серпня до 15 листопада підставою для оформлення в'їзної візи з метою навчання є оригінал відповідного запрошення, в інші терміни — оригінал відповідного запрошення та клопотання Міносвіти про надання візової підтримки. Вартість навчання іноземців в Україні визначається у порядку, встановленому Міносвіти разом з Мінфіном та Мінекономіки. Іноземці зараховуються до вищих навчальних закладів за результатами співбесіди та на підставі укладеного договору. Переведення іноземців з одного вищого навчального закладу до іншого в межах України здійснюється за погодженням між навчальними закладами. Компенсація витрат, пов'язаних з видворенням іноземців, які прибули в Україну з метою навчання, здійснюється шляхом централізованого перерахування коштів вищими навчальними закладами Українському міжнародному центру "Освіта" Міносвіти на умовах і в порядку, визначеному Міносвіти разом з Мінфіном та Мінекономіки.

Наказом Міністерства освіти і науки від 28 листопада 2002 р. № 678 було затверджено зразок і Положення про порядок видачі студентського квитка іноземця. Студентський квиток іноземця є документом, що підтверджує статус іноземного студента та додатково посвідчує особу й мету його перебування на території України. Студентські квитки видаються навчальним закладам, які мають ліцензію на навчання іноземних студентів. Студентський квиток видається іноземцю навчальним закладом на підставі наказу про його зарахування для навчання, видача здійснюється під розпис студента та реєструється у журналі обліку суворої звітності навчального закладу [13].

У 2003 році наказом Міністерства освіти і науки України від № 544 був затверджений Порядок набору іноземців на навчання в Україні, який поширювався поширюється на вищі навчальні заклади України незалежно від їх підпорядкування та форми, що займаються набором іноземців та осіб без громадянства для навчання в Україні [14]. Навчальні заклади України здійснюють набір іноземців для навчання в Україні за наявності ліцензії Міністерства освіти і науки України на підготовку іноземців до вступу у вищі навчальні заклади або на підготовку за напрямками (спеціальностями).

У 2006 році з метою підвищення якості підготовки фахівців для зарубіжних країн наказом МОН України № 260 були визначені рівні та обсяги годин для вивчення української (російської) мови іноземними студентами та аспірантами, які навчаються у вищих навчальних закладах України III–IV рівнів акредитації. Зокрема цим наказом передбачено, що перший рівень вивчення мови забезпечується на підготовчому факультеті для іноземних громадян; другий рівень — на першому–четвертому курсах нефілологічних спеціальностей; третій рівень — на п'ятому курсі нефілологічних спеціальностей [15].

Підсумовуючи викладене вище, можна зробити такі висновки:

1. З моменту отримання Україною незалежності навчання іноземних громадян було визначено пріоритетним у сфері міжнародних відносин, що зумовило поступове формування правового поля шляхом затвердження низки нормативних документів, що визначають умови перебування та навчання іноземних громадян в Україні. Переважна більшість цих документів була прийнята у 1993–1996 роках, однак з внесеними до них змінами є чинними і на теперішній час.

2. Аналіз чинних документів засвідчив, що в них формально прописані всі процедури взаємодії між основними учасниками процесу підготовки та перебування іноземних студентів, проте реальне життя іноземних студентів в Україні засвідчує про існування певних проблем, які потребують врегулювання шляхом прийняття додаткових нормативних актів або внесення змін у діючі.

3. Водночас потребують подальших досліджень питання, пов'язані з визначенням цілісної структури системи державного управління процесом навчання іноземних громадян в Україні, зокрема визначення повноважень та функцій органів державної виконавчої влади, їх взаємодії з вищими навчальними закладами для подальшого удосконалення процесу навчання та умов перебування іноземних студентів в Україні.

Список використаних джерел

1. Шаповал, Р. В. Правове регулювання освіти в Україні [Електронний ресурс] / Р. В. Шаповал // Форум права. — 2011. — № 1. — С. 1110–1115. — URL : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-1/11srvovu.pdf>.
2. Христенко, І. О. Історико-педагогічний аспект підготовки іноземних громадян у вищих навчальних закладах України [Електронний ресурс] / І. О. Христенко // Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку. — Вип. № 3 [2010]. — URL : http://www.intellect-invest.org.ua/ukr/pedagog_editions_e-magazine_pedagogical_science_vypuski_n3_2010_st_17.
3. Про освіту : Закон Української РСР від 23.05.1991 р. № 1060–XII [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>.
4. Про Державну національну програму “Освіта” (“Україна XXI століття”) : постанова Кабінету Міністрів України від 03.11.1993 р. № 896 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/896-93-%D0%BF>.
5. Про навчання іноземних громадян в Україні : постанова Кабінету Міністрів України від 26.02.1993 р. № 136 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/136-93-%D0%BF>.
6. Про затвердження умов прийому на підготовчі відділення при вищих навчальних закладах України : наказ Міністерства освіти і науки України від 22.09.1993 р. № 353 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0139-93>.
7. Про навчання іноземних громадян : наказ Міністерства освіти і науки України від 21.04.1993 р. № 106 [Текст] // Збірник Нормативно-правових документів з питань організації та підготовки в Україні фахівців для зарубіжних країн / Міністерство освіти і науки України ; Український державний центр міжнародної освіти України. — К., 2007. — С. 284–286.

8. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства : Закон України від 22.09.2011 р. № 3773-VI [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3773-17>.
9. Конституція України від 28.06.1996 р. [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
10. Про надання медичної допомоги іноземним громадянам : постанова Кабінету Міністрів України від 17.09.1996 р. № 1146 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1146-96-%D0%BF>.
11. Про затвердження Порядку надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України : постанова Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 р. № 667 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/667-2011-p/ed20110701>.
12. Про затвердження Положення про прийом іноземців та осіб без громадянства на навчання до вищих навчальних закладів : постанова Кабінету Міністрів України від 05.08.1998 р. № 1238 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1238-98-%D0%BF>.
13. Про затвердження зразка і Положення про порядок видачі студентського квитка іноземця : наказ Міністерства освіти і науки України від 28.11.2002 р. № 678 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0964-02>.
14. Про затвердження Порядку набору іноземців на навчання в Україні та Порядку видачі іноземцям запрошень на навчання в Україні : наказ Міністерства освіти і науки України 12.08.2003 р. № 544 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0766-03>.
15. Про вивчення української (російської) мови іноземними студентами та аспірантами : наказ Міністерства освіти і науки України від 04.04.2006 р. № 260 [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://www.mon.gov.ua/index.php/ru/diyalnist/litsenzuvannya-ta-akreditatsiya/4579-derzhavna-akreditats%D1%96yna-kom%D1%96s%D1%96ya-%D1%96nformuie>.

*Рекомендовано до друку кафедрою державного управління і місцевого самоврядування
Одеського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління при Президенті України
(протокол № 17 від 18 травня 2012 року)*

Надійшла до редакції 08.06.2012

Ворона М. И. Современное состояние обеспечения процесса обучения иностранцев в Украине: организационно-правовой аспект

Представлен обзор современного состояния процесса обучения иностранных студентов в Украине, а именно акцентировано внимание на организационно-правовом обеспечении. Очерчен круг основных участников процесса, обобщено и представлено хронологию принятия нормативно-правовых актов, регламентирующих предоставление образовательных услуг иностранным гражданам и обеспечивающих условия их пребывания в Украине.

Ключевые слова: процесс обучения иностранных граждан; иностранные студенты; нормативно-правовое обеспечение обучения иностранных граждан.

Vorona, M. I. The Present Day State of Ensuring the Educational Process for Foreigners in Ukraine: Organizational and Legal Aspect

The review of the present day state of ensuring the educational process for foreigners in Ukraine has been provided. The organizational and legal provision has been emphasized. The main participants of the process have been defined; the chronology of the passed normative and legal acts that regulate the provision of educational services to foreign citizens and ensuring the conditions of their staying in Ukraine has been given.

Keywords: the process of foreigners training, foreign students, regulatory provision for foreign students studying.